

РЕШЕНИЕ

№ 27233

гр. София, 07.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 23.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **4258** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Фондация „Де Юре Де факто“, представлявана от М. А. – М., чрез адв. М., срещу Решение от 16.03.2026г. на „А1 България“ ЕАД, с което е отказан достъп до обществена информация.

Жалбоподателят поддържа, че обжалваният акт е незаконосъобразен, тъй като не е съобразен със съдебното решение по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ. Поддържа, че е установено от съда, че ответникът е задължен субект за предоставяне на достъп до информация по реда на ЗДОИ. Поддържа, че исканата информация попада в приложното поле на закона и не са налице изключение, в това число и да е търговска тайна. Прави искане за отмяна на акта.

Ответникът по жалбата - „А1 България“ ЕАД оспорва жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

По делото не е спорно, а и от представените писмени доказателства се установява, че със заявление рег. INd3034/26.09.2025 г., адресирано до „А1 България“ ЕАД, жалбоподателят е поискал предоставяне на достъп до обществена информация, както следва: „Колко дружества са подали искане до „А1 България“ ЕАД за получаване на договор за реализиране на MVNO или на български „виртуален мобилен оператор“ и с колко дружества са сключени такива договори за периода от 2000г. до 01.06.2025г.“

В заявлението като основание за получаване на търсената информация е посочена разпоредбата

на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ.

С Писмо от 29.09.2025г. С. А., пълномощник на изпълнителните директори на „А1 България“ ЕАД е посочил, че дружеството „А1 България“ ЕАД, не е субект по Закона за достъп до обществена информация. Записано е също, че информацията относно договори на А1 представлява търговска тайна на дружеството и неговите контрагенти, поради което тази информация е поверителна и подлежи на защита затова направеното искане не може да бъде уважено.

Писмото е обжалвано по съдебен ред от Фондация „Де Юре Де факто“, като по жалбата е образувано адм.дело № 10979/2025г. на АССГ. С решение № 6283/16.02.2026г. по делото, съдът е обявил нищожността на писмо от 29.09.2025 г., подписано от С. А., пълномощник на изпълнителните директори на „А1 България“ ЕАД и е изпратил преписката на компетентния орган – „А1 България“, за произнасяне съобразно дадените в мотивите на решението указания по тълкуването и прилагането на закона. В мотивите на съда е посочено, че „А1 България“ ЕАД, съответно представляващите дружеството – главен изпълнителен директор и изпълнителен директор, са „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 ЗДОИ. Приел е също, че процесното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, но макар издадено в предписаната от закона писмена форма и със съдържание по чл. 59 АПК, писмото е издадено от некомпетентен административен орган, поради което съдът е обявил неговата нищожност без да обсъжда останалите развити от жалбоподателя и ответника доводи.

АССГ се е мотивирал с разпоредбата на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ, съгласно която този закон се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява и от физически и юридически лица, само относно извършваната от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Приел е, че на „А1 България“ ЕАД са отпуснати целево средства за определена дейност, а именно по План за възстановяване и устойчивост /ПВУ/, част 2 раздел „Зелена България“ т.2. В.1 - Ц. свързаност, с цел изграждане и обновяване на мрежата за оптичен интернет и мобилни връзки в най-отдалечените точки на страната за по-ефективно използване на радиочестотния спектър и създаване на благоприятна инвестиционна среда. Приел е, че през м.юни 2025г., дружеството е получило финансиране по Плана за възстановяване и устойчивост. Средствата са предоставени за изграждане на цифрови мрежи в страната, свързване на 140 общини цифрово с нови линии и ползване на високоскоростен интернет в над 200 малки села и махали. При тези данни съдът е приел, че „А1 България“ ЕАД е задължен субект по ЗДОИ на основание чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ - само относно извършваната дейност, финансирана със средства от Националния план за възстановяване и устойчивост на Р. България и е постановил решението си.

На основание чл.177, ал.1 АПК, решението има сила за страните по делото, като актове и действия на административния орган, извършени в противоречие с влязло в сила решение на съда, са нищожни – ал.2.

След постановяване на решение № 6283/16.02.2026г. по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ, преписката е върната на „А1 България“ ЕАД на 24.02.2026г.

В изпълнение на указанията на съда е издаден оспореният в настоящото производство акт, обективиран в писмо от 16.03.2026г., адресирано до Фондация „Де Юре Де факто“. С акта се отказва достъп до обществена информация по искането от 26.09.2025г., по аргументи, че „А1 България“ ЕАД не е задължен субект по смисъла на ЗДОИ, в това число и защото полученото финансиране със средства от НПВУ на Р. България, не касае дейност свързана с исканата информация за MVNO оператори. В тази връзка се оспорва и, че исканата информация има

характер на „обществена информация“ по смисъла на ЗДОИ. Поддържа се и, че са налице и предвидените в ЗДОИ специални основания за отказ да се предостави информацията, в това число, че такава не е налична в поискания вид и същата представлява търговска тайна по аргумент от чл.17, ал.2 ЗДОИ. Писмото е подписано от главен изпълнителен директор и от изпълнителен директор на „А1 България“ ЕАД.

Съдът като взе предвид съдържанието на писмото и изразената с него ясна воля на сезирания субект намира, че същото представлява акт по чл.38 от ЗДОИ, с който се отказва предоставянето на достъп до информацията поискана със заявлението на Фондация „Де Юре Де факто“ с рег. INd3034/26.09.2025 г. Актът е издаден от законните представители на дружеството, при съобразяване начина на представяване на „А1 България“ ЕАД, с което са и изпълнени указанията дадени с решение № 6283/16.02.2026г. по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че оспореният акт, обективизиран в писмо от 16.03.2026г., е в противоречие на съдебното решение. С решението съдът е приел, че „А1 България“ ЕАД може да бъде задължен субект за предоставяне на достъп до обществена информация в хипотезата на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ - само относно извършвана от дружеството дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми, като подаденото заявление е разгледано от законните представители на дружеството, съгласно изискването на чл.28, ал.2 ЗДОИ. Именно такива са указанията дадени с решението на АССГ – заявлението да се разгледа от органа или надлежно оправомощено от него лице по реда на чл.28, ал.2 ЗДОИ, като достъп до поисканата информация да се предостави при наличие на основанията по чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ. Тези указания са изпълнени от сезирания субект, поради което и оспореният акт не е нищожен на основание чл.177, ал.2 АПК.

По възраженията за неговата незаконосъобразност:

В акта са посочени ясно фактическите и правните основания да се откаже достъп до поисканата информация и същият съдържа ясна разпоредителна част, поради което и съдът приема, че отговоря на законоустановените изисквания за форма и мотивираност по чл.38 ЗДОИ. Пропускът да се посочи редът за обжалване на акта, не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като не е довел до ограничаване правото на защита на заявителя – същият валидно и редовно е оспорил акта с допустима жалба, предмет на разглеждане в настоящото производство.

Съдът като съобрази събраните по делото писмени доказателства намира, че оспореният акт не противоречи на материалноправните разпоредби.

„А1 България“ ЕАД не е държавен орган, нито орган на местното самоуправление. Дружеството не притежава характеристиките на публичноправен субект, в това число публичноправна организация. Съгласно легалното определение дадено на понятието в §1, т.4 от ДР на ЗДОИ, "Публичноправна организация" е юридическо лице, за което е изпълнено някое от следните условия: повече от половината от приходите му за предходната бюджетна година се финансират от държавния бюджет, от бюджетите на държавното обществено осигуряване или на Националната здравноосигурителна каса, от общинските бюджети, от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от Закона за обществените поръчки, от Министерския съвет или от орган на местното самоуправление (б.„а“); повече от половината от членовете на неговия управителен или контролен орган се определят от възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от Закона за обществените поръчки, от Министерския съвет или от орган на местното самоуправление (б.„б“); обект е на управленски контрол от страна на възложители по чл. 5, ал. 2, т. 1 – 14 от Закона за обществените поръчки, от Министерския съвет или от орган на местното самоуправление; управленски контрол е налице, когато едно лице може по какъвто и да е начин да упражнява доминиращо влияние

върху дейността на друго лице (б.„в“), или над 50 на сто от капитала е собственост на държавата, община или на друга публичноправна организация – б.„г“. Нито едно от тези обстоятелства не е налице по отношение на „А1 България“ ЕАД, с оглед на което дружеството може да бъде задължен субект за предоставяне на достъп до обществена информация само при условията на вече цитирания чл.3, ал.2, т.2 ЗДОИ, съгласно който законът се прилага за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от физически и юридически лица, но по изключение - само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми.

Не е спорно по делото, а е и общоизвестен факт (публикуван на интернет страницата на министерство на транспорта и съобщенията), че с Решение С-17/19.05.2025г. за предоставяне на средства по Механизма за възстановяване и устойчивост, издадено от заместник министър-председател и министър на транспорта и съобщенията, е разрешено предоставянето на средства от Механизма за възстановяване и устойчивост, по процедура чрез подбор на предложения за изпълнение на инвестиции от крайни получатели BG-RRP-7.008 – „Широкомащабно разгръщане на цифрова инфраструктура на територията на България“, по Компонент 7 „Ц. свързаност“ от Националния план за възстановяване и устойчивост на Република България на изброените в решението кандидати, в това число и на „А1 България“ ЕАД – за северен централен район (т.5) и за северозападен район (т.6). В тази връзка и по аргумент от разпоредбата на чл.3, ал.2, т.2 от ЗДОИ, законът ще се прилага и за съхраняваната от дружеството обществена информация, само относно извършваната дейност финансирана със средствата предоставени по Механизма за възстановяване и устойчивост.

Не се събраха доказателства, че поисканата със заявлението информация касае дейността на дружеството, във връзка с предоставените средства по МВУ – за изпълнение на инвестиции от крайни получатели BG-RRP-7.008 – „Широкомащабно разгръщане на цифрова инфраструктура на територията на България“. Средствата са получени от „А1 България“ ЕАД за финансиране в северен-централен и северозападен район. Със заявлението се иска информация за това: „Колко дружества са подали искане до „А1 България“ ЕАД за получаване на договор за реализиране на MVNO или на български „виртуален мобилен оператор“ и с колко дружества са сключени такива договори за периода от 2000г. до 01.06.2025г.“, като е видно, че тази информация не касае средствата предоставени въз основа на Решение С-17/19.05.2025г. на министъра на транспорта и съобщенията. По делото не се събраха доказателства, че дейността на „А1 България“ ЕАД в посочения в искането период - „от 2000г. до 01.06.2025г.“, във връзка със задължение за сключване на договори за реализиране на MVNO (mobile virtual network operator), е финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми, с оглед на което и достъп до тази информация, не може да се осъществи по реда на ЗДОИ, по аргумент от разпоредбата на чл.3, ал.2, т.2 ЗДОИ.

По тези съображения, отказът да се предостави достъп до поисканата със заявление с рег. INd3034/26.09.2025 г. информация не противоречи на материалноправните разпоредби, с оглед на което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото, право на разноски има ответникът по жалбата на основание чл.143, ал.3 АПК. Претеднира сумата от 3072 евро – разноски за адвокат, съгласно приложените оферта, фактура и платежно нареждане. Жалбоподателят релевира възражение за прекомерност по чл.78, ал.5 ГПК за платеното възнаграждение, което съдът намира за неоснователно – размерът включва ДДС и не е прекомерен с оглед извършените процесуални действия по делото.

Воден от горното, Административен съд – София-град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Фондация „ Де Юре - Де факто“, срещу Решение от 16.03.2026г. на „А1 България“ ЕАД, с което е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. INd3034/26.09.2025г.

ОСЪЖДА Фондация „ Де Юре - Де факто“ с ЕИК:[ЕИК], да заплати на „А1 България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.3 АПК, сумата от 3072 евро – съдебни разноси.

Решението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: